

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОЇ ЮСТИЦІЇ

УДК 343.98

DOI: <https://doi.org/10.32631/vca.2024.1.18>**Геннадій Євгенович БЕРШОВ,**

кандидат юридичних наук

(Харківський національний університет внутрішніх справ, м. Харків)

ВІЙСЬКОВА ЕКСПЕРТИЗА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

У статті зазначено, що під час досудового розслідування військових злочинів слідчий стикається з необхідністю встановлення обставин, які, своєю чергою, потребують знання багатьох аспектів урегулювання порядку проходження військової служби та особливостей несення такої служби. Встановлено, що під час розслідування військових злочинів з метою встановлення обставин застосування та дій військових формувань, відповідності дій (бездіяльності) посадових осіб вимогам керівних документів використовуються спеціальні знання у формі залучення експерта для проведення військової експертизи. З'ясовано, що у Науково-методичних рекомендаціях з питань підготовки та призначення судових експертів та експертних досліджень не визначається та не наводиться об'єкт військової експертизи. Наведено завдання військової експертизи. Вказано, що перелік питань, що підлягають вирішенню під час проведення військової експертизи, визначається у кожному конкретному кримінальному провадженні з урахуванням наявних вихідних даних, тактичних завдань розслідування та орієнтовного переліку питань, що вирішується під час проведення вказаної експертизи. Підкреслено, що військова експертиза є відносно новим видом судової експертизи. Зазначено, що у зв'язку з цим науково-методичне забезпечення військової експертизи є недостатнім. Наголошено, що з метою вдосконалення науково-методичного забезпечення військової експертизи та методики її проведення необхідно покращити рівень нормативно-правового врегулювання судово-експертної діяльності в цій сфері.

Ключові слова: військові злочини, спеціальні знання, форми використання, залучення експерта, військова експертиза.

Постановка проблеми. Під час досудового розслідування військових злочинів слідчий стикається з необхідністю встановлення обставин, які, своєю чергою, потребують знання багатьох аспектів урегулювання порядку

проходження військової служби та особливостей несення такої служби. У результаті виникає потреба у використанні спеціальних знань під час планування, організації та здійснення досудового розслідування військових злочинів. Зокрема, під час розслідування військових злочинів з метою встановлення «обставин застосування та дій військових формувань», «відповідності дій (бездіяльності) посадових осіб вимогам керівних документів»¹ використовуються спеціальні знання у формі залучення експерта для проведення військової експертизи. Наведені обставини обґрунтовують актуальність питання про особливості призначення окресленого різновиду судової експертизи під час розслідування військових злочинів.

Проблематика, пов'язана з визначенням поняття, ознак, значення спеціальних знань у кримінальному провадженні та тактико-криміналістичного забезпечення їх використання під час досудового розслідування постійно є предметом наукових пошуків, зокрема, таких науковців як І. В. Гора, І. В. Пиріг, Е. Б. Сімакова-Єфремян, О. М. Шрамко, М. Г. Щербаковський, В. В. Юсупов та ін. Але, незважаючи на велику кількість корисних напрацювань в окресленій царині, залишаються малодосліджені питання. Зокрема, одним із таких питань є підстави та порядок підготовки, призначення та проведення військової експертизи.

Метою цієї статті є визначення сутності, об'єкту, завдань і предмета військової експертизи.

Виклад основного матеріалу. Залучення експерта для проведення військової експертизи є процесуальною формою використання спеціальних знань у кримінальному провадженні, зокрема під час розслідування військових злочинів. Зокрема, як показує аналіз положень Кримінального процесуального кодексу (далі – КПК) України, експертом є особа, «яка володіє науковими, технічними або іншими спеціальними знаннями, має право відповідно до Закону України «Про судову експертизу» на проведення експертизи і якій доручено провести дослідження об'єктів, явищ і процесів, що містять відомості про обставини вчинення кримінального правопорушення, та дати висновок з питань, які виникають під час кримінального провадження і стосуються сфери її знань»². Підстави та процесуальний порядок залучення експерта передбачені в ст. ст. 242–244 КПК України. З наведеного вбачається, що експерт залучається до кримінального провадження на стадії досудового розслідування тільки для проведення відповідної судової експертизи.

При цьому в ст. 1 Закону України «Про судову експертизу» зазначається, що судова експертиза – це «дослідженнями на основі

---

¹ Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень: наказ Міністерства юстиції України від 08.10.1998 № 53/5, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 03.11.1998 за № 705/3145. *Офіційний вісник України*. 1998. № 46. Стор. 172. Ст. 1715.

² Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 9–10, № 11–12, № 13. Ст. 88.

спеціальних знань у галузі науки, техніки, мистецтва, ремесла тощо об'єктів, явищ і процесів з метою надання висновку з питань, що є або будуть предметом судового розгляду»¹. Судові експертизи можуть бути різних видів. Поділ на останні здійснюється за різними критеріями та з урахуванням низки чинників, як то: вид спеціальних знань, які використовуються під час проведення експертного дослідження; об'єкт і предмет такого дослідження. Згідно з Інструкцією про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень «основними видами (підвидами) експертизи є криміналістична, інженерно-технічна, економічна, товарознавча, експертиза у сфері інтелектуальної власності, психологічна, мистецтвознавча, екологічна, військова, судово-ветеринарна, гемологічна, історико-археологічна»². З наведеного переліку помітно, що одним із видів судових експертиз є військова експертиза.

Як зазначає П. Є. Антонюк, «інтенсифікація процесу утворення самостійних стратифікаційних одиниць судової експертизи в Україні, що спостерігається останнім часом, не може залишатися поза увагою науковців, особливо з огляду на важливість сфери регулювання судово-експертної діяльності та задекларовані принципи. Так, 2015 р. з'являється військова експертиза»³. При цьому на переконання В. Т. Чупруна, І. В. Богданюка, «на сьогодні в цій галузі судово-експертної діяльності існує комплекс невирішених наукових і практичних проблем. Найбільш суттєвою є проблема дефіциту науково-методичного забезпечення (НМЗ). Необхідно констатувати, що в науковій літературі у зв'язку з відсутністю до недавнього часу такого виду судових експертиз як судова військова експертиза (СВЕ) зустрічаються лише поодинокі публікації з досліджень питань НМЗ судово-експертної діяльності у військовій сфері»⁴. Разом із тим, як стверджують науковці, «за останній період суттєво збільшилася кількість призначень СВЕ. Слід зазначити, що ця тенденція має прогресуючий характер. Левова частка висновків СВЕ на практиці ґрунтується на результатах комплексної форми досліджень, тобто в її проведенні беруть участь фахівці за різними експертними спеціальностями. Результати їх досліджень у сукупності дають підставу для формування загального висновку експертизи»⁵.

«Останнім часом до державних установ судової експертизи України надходять постанови (ухвали) про призначення експертиз, пов'язаних з дослідженням рівня обороноздатності держави, оцінки дій посадових осіб (керівників, командирів, начальників) – суб'єктів боротьби з тероризмом, в

¹ Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 9–10, № 11–12, № 13. Ст. 88.

² Про судову експертизу : Закон України від 25.02.1994 № 4038-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 28. Ст. 232.

³ Антонюк П. Є. Методологічний аналіз військової експертизи. *Теорія та практика судової експертизи і криміналістики*. 2021. № 23. С. 388. DOI: <https://doi.org/10.32353/khrife.1.2021.30>.

⁴ Чупрун В. Т., Богданюк І. В. Особливості процесу прийняття рішення у військовій сфері. *Теорія та практика судової експертизи і криміналістики*. 2018. № 18. С. 543. DOI: <https://doi.org/10.32353/khrife.2018.63>

⁵ Там само. С. 543–544. DOI: <https://doi.org/10.32353/khrife.2018.63>

ході проведення антитерористичної та військової операцій, застосування та дій Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів військових формувань сектору безпеки і оборони тощо»¹. З початком повномасштабного вторгнення РФ на територію України в лютому 2022 році зростає кількість учинених і облікованих військових злочинів, через що необхідність використання спеціальних знань у формі залучення експерта для проведення військової експертизи зростає в рази.

Зупинимося детальніше на визначенні військової експертизи, а також з'ясуванні особливостей її призначення. Насамперед, зазначимо, що у Науково-методичних рекомендаціях з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень² не визначається та не наводиться об'єкт військової експертизи. При цьому окремі науковці здійснюють спроби «заповнити цей пробіл». Зокрема, В.Т. Чупрун вважає, що «об'єктами судової військової експертизи можуть бути текстові та графічні документи (стандартні на паперових носіях і електронні), відео- й аудіозаписи, фотознімки та інші носії інформації різної природи»³. Це, своєю чергою, як відзначає П. Є. Антонюк, «не дає змоги сформувати об'єктивне уявлення про предмет судової військової експертизи як певну інформацію (закономірності) про подію (фактичні дані), що можуть бути отримані експертом у результаті дослідження, на основі спеціальних знань, окремих властивостей наданих на експертизу об'єктів, який би, власне, відокремлював військову експертизу від інших видів (родів) судових експертиз»⁴.

Разом із тим, завдання, які вирішуються під час проведення військової експертизи, визначені та полягають у: «встановленні обставин застосування та дій військових формувань; встановленні обставин, що призвели до настання тяжких наслідків, загибелі людей (військовослужбовців, працівників Служби безпеки України, Збройних Сил України, Міністерства внутрішніх справ України, Національної гвардії України та інших представників міністерств і відомств, цивільного населення), втрати озброєння, військової техніки, об'єктів державної влади та інфраструктури, особистого майна громадян під час застосування військових формувань; встановленні відповідності дій (бездіяльності) посадових осіб вимогам керівних документів (покладених обов'язків)»⁵.

¹ Козлов О. В., Савченко В. О. До питання актуалізації нормативних актів, що регламентують проведення судових військових експертиз. *Криміналістика і судова експертиза*. 2019. Вип. 63. С. 256.

² Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень: наказ Міністерства юстиції України від 08.10.1998 № 53/5, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 03.11.1998 за № 705/3145. *Офіційний вісник України*. 1998. № 46. Стор. 172. Ст. 1715.

³ Чупрун В. Т. Щодо введення нового виду судової експертизи – «військова». *Теорія та практика судової експертизи і криміналістики*. 2015. Вип. 15. С. 216.

⁴ Антонюк П. Є. Методологічний аналіз військової експертизи. *Теорія та практика судової експертизи і криміналістики*. 2021. № 23. С. 393. DOI: <https://doi.org/10.32353/khrife.1.2021.30>.

⁵ Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень: наказ Міністерства юстиції України від 08.10.1998 № 53/5,

При цьому перелік питань, що підлягають вирішенню під час проведення військової експертизи, визначається у кожному конкретному кримінальному провадженні з урахуванням наявних вихідних даних і тактичних завдань розслідування. Орієнтовний перелік питань, що вирішується під час проведення вказаної експертизи, визначений у Науково-методичних рекомендаціях з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень¹. Разом із тим П. Є. Антонюк за результатами аналізу запропонованих орієнтовних питань формулює «такі сентенції:

– деякі запитання виходять за межі заявлених основних завдань експертизи;

– відповіді на деякі запитання не потребують спеціальних знань, зокрема з галузі військового мистецтва, а передбачають лише аналіз відповідної організаційно-управлінської документації;

– надання відповіді на окремі запитання потребує залучення знань не лише з однієї галузі (зокрема, військового мистецтва), а й з галузі економіки, політики, права тощо, тобто передбачають комплексний характер спеціальних знань;

– надання відповідей на більшість питань підміняє собою процес доказування за його пізнавальною сутністю та перекладає обов'язок доказування із суб'єкта розслідування на судового експерта;

– окремі запитання мають суто правовий характер, для надання відповідей на які згідно зі ст. 242 КПК України не допускається проведення експертизи»².

Крім того, панує думка, що «з'являються нові об'єкти дослідження та завдання при проведенні військової судової експертизи, які вимагають більш фахової підготовки експертів та детального регламентування проведення судових військових експертиз». Тому, на думку О.В. Козлова, В.О. Савечко, «у зв'язку із наростаючою складністю проведення військової експертизи, виникає необхідність вид судових експертиз «Військова» (індекс експертних спеціальностей 16.1) виділити у два підвиди:

1. Військові дослідження дій (бездіяльності) органів військового управління.

2. Військові дослідження дій (бездіяльності) посадових осіб»³.

Висновки. Отже, з наведеного помітно, що військова експертиза є відносно новим видом судової експертизи. У зв'язку з цим науково-

zareєстрований в Міністерстві юстиції України 03.11.1998 за № 705/3145. *Офіційний вісник України*. 1998. № 46. Стор. 172. Ст. 1715.

¹ Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень: наказ Міністерства юстиції України від 08.10.1998 № 53/5, zareєстрований в Міністерстві юстиції України 03.11.1998 за № 705/3145. *Офіційний вісник України*. 1998. № 46. Стор. 172. Ст. 1715.

² Антонюк П. Є. Методологічний аналіз військової експертизи. *Теорія та практика судової експертизи і криміналістики*. 2021. № 23. С. 392–393. DOI: <https://doi.org/10.32353/khrife.1.2021.30>

³ Козлов О. В., Савечко В. О. До питання актуалізації нормативних актів, що регламентують проведення судових військових експертиз. *Криміналістика і судова експертиза*. 2019. Вип. 63. С. 257.

методичне забезпечення військової експертизи є недостатнім. З метою вдосконалення науково-методичного забезпечення військової експертизи та методики її проведення необхідно покращити рівень нормативно-правового врегулювання судово-експертної діяльності в цій сфері.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Антонюк П. Є. Методологічний аналіз військової експертизи. *Теорія та практика судової експертизи і криміналістики*. 2021. № 23. С. 388–399. DOI: <https://doi.org/10.32353/khrife.1.2021.30>.
2. Козлов О. В., Савечко В. О. До питання актуалізації нормативних актів, що регламентують проведення судових військових експертиз. *Криміналістика і судова експертиза*. 2019. Вип. 63. С. 256–262.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 № 4651–VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 9–10, № 11–12, № 13. Ст. 88.
4. Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень: наказ Міністерства юстиції України від 08.10.1998 № 53/5, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 03.11.1998 за № 705/3145. *Офіційний вісник України*. 1998. № 46. Стор. 172. Ст. 1715.
5. Про судову експертизу : Закон України від 25.02.1994 № 4038–XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 28. Ст. 232.
6. Чупрун В. Т. Щодо введення нового виду судової експертизи – «військова». *Теорія та практика судової експертизи і криміналістики*. 2015. Вип. 15. С. 208–220.
7. Чупрун В. Т., Богданюк І. В. Особливості процесу прийняття рішення у військовій сфері. *Теорія та практика судової експертизи і криміналістики*. 2018. № 18. С. 543–551. DOI: <https://doi.org/10.32353/khrife.2018.63>.

Стаття надійшла до редакції 17.11.2023

Hennady Ye. BERSHOV,

PhD in Law

(*Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine*)

MILITARY EXPERTISE IN CRIMINAL PROCEEDINGS

In the article it has been stated that during the pre-trial investigation of military crimes, the investigator is faced with the need to establish the circumstances, which, in turn, require knowledge of many aspects of the regulation of military service and the specifics of such service. It has been established that during the investigation of military crimes in order to establish the circumstances of the use and actions of military formations, compliance of the

actions (inaction) of officials with the requirements of the governing documents, special knowledge is used in the form of engaging an expert to conduct a military examination. It has been found that the Scientific and Methodological Recommendations on the Preparation and Appointment of Forensic Examinations and Expert Studies do not define and specify the object of military examination. The task of military expertise has been given. It has been indicated that the list of issues to be resolved during the military examination is determined in each specific criminal proceeding, taking into account the available initial data, the tactical tasks of the investigation, and an approximate list of issues to be resolved during the specified examination. It has been emphasized that military expertise is a relatively new type of forensic expertise. It has been noted that, in this connection, the scientific and methodological provision of military expertise is insufficient. It has been emphasized that in order to improve the scientific and methodological support of military expertise and the methodology of its conduct, it is necessary to improve the level of regulatory and legal regulation of forensic expert activity in this area.

Keywords: *military crimes, special knowledge, forms of use, involvement of an expert, military expertise.*